

Iš dviejų karvučių – į klestintį pienininkystės ūkį

Petras Levenauskas (dešinėje) su Vytautu – vadovo dešiniąja ranka gyvulininkystės reikalams.

Petras Levenauskas – Telšių rajono ūkininkas, kurio veikla išsiskiria ne tik išpūdingu pieno gamybos mastu, bet ir nuosekliu, racionalių požiūriu į ūkininkavimą. Jo tėviškė – Gečų kaimas Telšių rajone, o pirmasis ūkis gimė Vembūtuose, kai kartu su žmona Vida pradėjo ūkininkauti nuo vos dviejų karvučių. Šiandien Levenauskų pienininkystės ūkis – vienas didžiausių regione, kasdien „Žemaitijos pienui“ tiekiantis apie 7000 kg natūralaus pieno.

Riša žemdirbiškos šaknys

Petras pasakoja, kad gyvenimas niekada nebuvo lengvas, bet žemdirbiškos šaknys ėmė viršų. Ūkininkavimas jam – ne atsitiktinumas, o šeimos tradicijų tąsa: tėvas buvo žemdirbiškų darbų pradininkas, iš kurio ir paveldėtas stiprus darbštumo kodas. „Dirbti,

o ne dejuoti“ – toks jo požiūris, kuris lydėjo visą profesinį kelią.

Šiandien ūkis melžia daugiau kaip 200 karvių, o prie visų sprendimų prisideda šeima, ypač sūnus Vaidas ir žentas Gediminas. Džiugu, kad dukros ir jų vyrai liko Lietuvoje bei puoselėja žemdirbiškas tradicijas.

(Nukelta į 2 psl.)

„Džiugo“ vardas skamba vis plačiau: nuo Lietuvos iki pasaulio didmiesčių

Šių metų pavasaris „Džiugo“ sūriui tapo dar vienu svarbiu žingsniu skleidžiant savo vertybes ir išskirtinį skonį po visą pasaulį. Tradicija tapę Džiugiadieniai šiemet išsiplėtė už Lietuvos ribų ir įtraukė daugybę miestų bei šalių, kur skonis susitiko su kultūra, o maistas – su pasakojimais apie kilmę, meistrystę ir vertybes. Tai nebuvo vien tik produktų pristatymas – tai buvo kvietimas pažinti „Džiugą“ kaip simbolį: unikalų, profesionalų ir artimą žmogui.

Džiugiadienių žemėlapis šiemet buvo išpūdingas – nuo artimų Baltijos kaimynių iki tolimųjų eksporto rinkų. Gegužės ir birželio mėnesiais „Džiugo“ vardas skambėjo Ukrainoje, Uzbekistane, Vengrijoje, Čekijoje, Kroatijoje, Vokietijoje, Didžiojoje Britanijoje, Nyderlanduose, Lenkijoje, Latvijoje ir Estijoje.

Kiekvienas renginys pasižymėjo vietos kultūrai ir skoniu pritaikytomis veiklomis, tačiau visus juos vienijo viena žinia – „Džiugas“ yra daugiau nei sūris. Tai produktas, kuris atspindi Lietuvos istoriją, kokybės tradicijas ir gebėjimą sujungti šaknis su pasauliniu lygiu.

(Nukelta į 5 psl.)

Šiame numeryje skaitykite

2 psl.

Nepamiršamos dvasinės patirtys poeto Vytauto Mačernio žemėje

3 psl.

Gėlėmis žydinti sodyba

4 psl.

Šeimos jaunėlis, pavertęs savo svajonę klestinčiu ūkiu

5 psl.

2025 m. III ketvirčio geriausi ūkininkai pagal pieno kokybę ir produktyvumą

6 psl.

A2 pienas: baltymo sudėties reikšmė ir svarba mityboje

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

7 psl.

Geriausi 2025 metų birželio mėnesio ūkininkai pagal natūralaus pieno kokybę ir ūkio produktyvumą

8 psl.

„Žemaitijos pieno“ valdyba nuoširdžiai sveikina

Iš dviejų karvučių – į klestintį pienininkystės ūkį

(Atkelta iš 1 psl.)

Be visų sugebėjimų, Petras ypač didelį potraukį turi statyboms. Būtent jis rūpinasi naujų ūkinių pastatų įrengimu, padeda prižiūrėti ir tvarkyti aplinką. Jo praktiški sprendimai visiškai pasiteisino ir įnešė dar daugiau tvarcos bei struktūros į kasdienį ūkio gyvenimą. Ūkyje šiandien vyrauja išskirtinė švara – tvarkingi kaimai, prižiūrėti pastatai, kruopščiai apgalvotas logistikos išdėstymas. Visa tai rodo, kad tvarka – ne atsitiktinumas, o Petro sąmoningo darbo rezultatas.

Žmonės – svarbiausia ūkio stiprybė

Pasak Petro, ūkio augimas būtų neįmanomas be stiprios komandos. Jis negaili gražių žodžių žmonai Vidai, kuri yra tvirta atrama ne tik šeimoje, bet ir sprendžiant ūkio klausimus. Taip pat didelę reikšmę turi Vytautas – vadovo dešinioji ranka gyvulininkystės srityje, atsakingas, sumanus darbuotojas, kuriuo Petras visiškai pasitiki. Kitas nepakeičiamas žmogus – vadybininkė Janina, kuri rūpinasi dokumentais ir ūkio veiklos koordinavimu.

Petras džiaugiasi, kad pasitikėjimas komanda leidžia jam laisviau kvėpuoti ir net keliauti. Kartu su žmona jau aplankyta ne viena užsienio šalis. Kabinete ant sienos kabantis pasaulio

Šeimininkas myli savo karvutes.

žemėlapis jau beveik pilnas – trūksta tik simbolinių vėliavėlių. O labiausiai atsipalaiduoti, pasak jo, padeda Tailandas – vieta, kur šiluma ir ramybė leidžia bent trumpam atitrūkti nuo kasdienių darbų.

„Aš žinau, kad net kai manęs nėra ūkyje, viskas vyks nepriekaištingai. Toks jausmas leidžia gyventi drąsiau“, – sako jis. Ši vidinė ramybė – tai stiprios komandos ir ilgamečio pasitikėjimo rezultatas.

Augimo tempas – tarp geriausių Lietuvoje

Petras Levenauskas – ne tik

pavyzdingas žemės šeimininkas, bet ir vienas iš lyderių šalies mastu. Jis buvo apdovanotas už įspūdingą pieno pardavimo augimą – 2021-2022 metais jo ūkis išaugo net 61 proc. Šis pasiekimas leido užimti pirmąją vietą tarp sparčiausiai augusių šeimos pieno ūkių Lietuvoje. Prieš tai, 2018 m., ūkyje jau buvo fiksuotas 52 proc. augimas.

Šie skaičiai rodo ne tik sėkmingą gamybą, bet ir gebėjimą prisitaikyti prie rinkos, investuoti į modernią įrangą, selekciją, pašarus ir darbuotojus. Visa tai – ilgų metų darbo

rezultatas. Pasak Petro, „kai žinai, ką darai, kai turi tikslą – rezultatai ateina savaime. Bet tam reikia kasdienių pastangų.“

Pirmasis svarbus pripažinimas atėjo dar 2010 metais, kai kartu su žmona Vida jis laimėjo Telšių rajono konkursą „Metų ūkis“. Komisija tuomet įvertino ne tik efektyvų ūkininkavimą ir technikos modernizavimą, bet ir Petro sugebėjimą ūkyje išlaikyti tvarką, tvarkyti aplinką, o svarbiausia – rodyti sektiną pavyzdį kitiems žemdirbiams.

Apdovanojimai ir pagarba – pelnyta ilgamečiu darbu

Tokie žmonės kaip Petras – ne vien duomenų eilutės žemės ūkio statistikoje. Jo sukurtos net 34 darbo vietos stiprina kaimą, rodo, kad ūkininkas šiandien yra modernus, išsilavinęs ir atsakingas lyderis. Beje, Petro veiklą žino ir ūkininkų bendruomenė: jis priklauso Ūkininkų sąjungai, domisi politiniais procesais, ne kartą dalyvavo ir ūkininkų protestuose. Net besikalbant su juo, žentas teiravosi, kurį traktorių paruošti planuojamai protesto akcijai prie Seimo.

Petras tiki, kad ūkininko darbe svarbu visapusiškumas – nuo mechanikos iki ekonomikos. „Turi būti agronomas, mechanikas ir verslininkas viename. Tik tada gali atlaikyti visus iššūkius“, – įsitikinęs jis.

Šiuolaikinio ūkininko portretas šiandien jau toli nuo senojo stereotipo. Tai lyderis, strategas, inovatorius.

Pamokos kitiems – dirbti su aiškia kryptimi

Petras Levenauskas – pavyzdys ne tik Telšių kraštui, bet ir visiems Lietuvos žemdirbiams. Jo istorija rodo, kad net ir nelengvomis sąlygomis galima sukurti klestintį, modernų ūkį, jei vadovaujamas atsakingumu, nuoseklumu ir pagarba žmonėms.

Jam svarbiausia – ne šlovė ar titulai, o kokybiškai atliktas darbas ir žmonės, kuriais gali pasitikėti. „Tada viskas įmanoma“, – šypteli jis. Šiandien Petro ūkis produktyvus ir tvirtas kaip žemaitiškas medis, išlaikantis savo kryptį ir drąsiai žengiantis pirmyn. Ir tai – ne sėkmės atsitiktinumas, o metų metus kryptingai augintas rezultatas.

60-ojo gimtadienio jubiliejaus proga Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Kristina Katnienė bei „Žemaitijos pieno“ žaliavos pirkimo vadybininkė Vaida Baltinienė palinkėjo Petrui Levenauskui ir jo šeimai ypatingos sėkmės, sveikatos ir tolesnio augimo. Tai buvo nuoširdi padėka už bendradarbiavimą su „Žemaitijos pienu“ ir indėlį į šalies pienininkystę.

Nepamirštamos dvasinės patirtys poeto Vytauto Mačernio žemėje

Liepos 2-oji šiomet Žemaičių Kalvarijoje buvo ypatinga ne tik dėl tradicinių Didžiųjų atlaidų, bet ir dėl ypatingo susitikimo, kuriame dalyvavo Elitinio pieno gamintojų klubas. Ši diena tapo dvigubai prasminga: iš vienos pusės – kaip Mažeikių dekanato diena, skirta žmonėms, kurie savo kasdieniu darbu kuria gėrį ir padeda kitiems, iš kitos – kaip emocinis ir dvasinis ūkio žmonių kelionės taškas. Klubo nariai trumpam atsitraukė nuo kasdienės rutinos ir pasinėrė į istorinį, kultūrinį bei religinį žemės pažinimą – kelionę, kuri prisodrinta jausmų, minčių ir įkvėpimo. Tai buvo diena, kai širdys atsivėrė tylai, maldai ir poezijai, o žemdirbių gyvenimo ritmas susiliejo su dvasiniu tėvynės alsavimu.

Vytauto Mačernio muziejuje gidas Bronius Kleinauskas pasakoja apie poeto gyvenimą ir kūrybą.

Grupė Elitinio pieno gamintojų klubo narių su išvykos organizatoriais prie Žemaičių Kalvarijos bazilikos.

Elitinio pieno gamintojų klubas – daugiau nei prestižas

Elitinio pieno gamintojų klubas, kurį įkūrė Lietuvos pieno ūkių asociacija – tai bendruomenė, vienijanti pažangius, atsakingus ir vertybes puoselėjančius

ūkininkus, bendradarbiaujančius su „Žemaitijos pienu“. Šio klubo nariams pieno kokybės gerinimas – įsisauganti būtinybė, o žemė – ne tik darbas, bet ir savasties dalis, vieta, kurioje auga ir derlius, ir vidinė laikysena, ir sąžinė bei atsakomybė.

Klubo prezidentė ir kelionės į Žemaičių Kalvariją iniciatorė Jovita Mikalauskienė pastebėjo, kad norėta sukurti erdvę, kurioje ūkininkai galėtų patirti gilesnį ryšį su kultūra, su savo krašto istorija, su žmogaus vidumi.

(Nukelta į 3 psl.)

Nepamirštamąs dvasinės patirtys poeto Vytauto Mačernio žemėje

(Atkelta iš 2 psl.)

Organizacinę naštą sėkmingai prisiėmė Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Kristina Katnienė, kurios kruopštumas ir įžvalgos leido šiai dienai tapti simboline ir turininga. Tokios kelionės liudija, kad žemdirbiai šiandien sėkmingi ūkių vadovai bei atsakingi piliečiai, kultūros gerbėjai.

Mačernis kvietė sustoti, išsižiūrėti, susimąstyti
Pirmasis kelionės taškas – poeto Vytauto Mačernio muziejus. Čia Elitinio pieno gamintojų klubą pasitiko ilgametis muziejaus gidas Bronius Kleinauskas, kurio pasakojimas tapo ne tik istorinė ekskursija, bet tikras vidinis pasinėrimas į Mačernio pasaulį. Gidas kalbėjo apie jauno poeto egzistencinius ieškojimus, jo dvasinį brendimą, intelektualinį alkį ir gebėjimą matyti pasaulį kitaip – giliau, jautriau. Mačernio

tekstai ir šiandien skamba labai aktualiai, kai pasaulis blaškosi tarp greičio ir paviršutiniškumo. Jo eilės kviečia sustoti, išsižiūrėti, susimąstyti. Daugelis klubo narių prisipažino, kad tai buvo pirmas kartas, kai išgirdo apie tragiškos lemties poeto gyvenimą, pajuto poezijos gyvastį – ne kaip literatūros pamoką, o kaip asmeninę patirtį. Žvelgiant į muziejaus eksponatus, Mačernio gyvenimas įgavo tarsi fizinį pavidalą.

Žmonių gerumo ir Mažeikių dekanato diena
Liepos 2-ąją Žemaičių Kalvarijos bazilikoje vyko ypatingos šv. Mišios, skirtos Žmonių brolybės dienai, taip pat Mažeikių dekanatui ir visiems tiems, kurie tyliai, bet nuoširdžiai tarnauja kitiems: socialiniams darbuotojams, „Carito“, Maltos ordino, Samariečių bendrijų, „Raudonojo Kryžiaus“ nariams, senelių globos įstaigų darbuotojams ir savanoriams. Šv. Mišias aukojo Kauno arkivyskupas metro-

politas Kęstutis Kėvalas, kurio pamokslas buvo ir ganytojiškas kreipimasis, ir kvietimas įvertinti šeimos svarbą, bendruomeniškumą, kasdienio darbo prasmę. Arkivyskupas kalbėjo apie pasitikėjimą, kuris prasižada šeimoje, tęsiasi bendruomenėje, valstybėje. Šv. Mišiose taip pat dalyvavo Telšių vyskupas Algirdas Jurevičius, gausus dvasininkijos būrys.

Kryžiaus kelias vedė į vidinius apmąstymus
Vienas išpūdingiausių dienos momentų – Žemaičių Kalvarijos Kryžiaus kelias. Tai ne tik maldingas maršrutas – tai tikras dvasinis kelias, kuriame kiekvienas žingsnis tampa malda, kiekvienas sustojimas – apmąstymu. Klubas ėjo drauge – tyliai, susikaupę, bet viduje alsuojantys bendryste. Kaip teigė gidas B. Kleinauskas, šis kelias – tai meditacija judesyje, kur ėjimas tampa dvasiniu veiksmu. Kelias vedė per kalnelius ir slėnius, bet svarbiausia –

per kiekvieno dalyvio vidų. Jie išgyveno, ką reiškia būti ne tik ūkio šeimininku, bet ir gyvenimo piligrimu, kuris supranta, kad sunkumas yra būtina brandos sąlyga, o dvasinė patirtis – būtinas sielos ugdymo būdas.

Visi šios kelionės į Žemaičių Kalvariją momentai atskleidė vieną pagrindinę tiesą – šandienos ūkininkas yra daugiau nei verslininkas ar technologijų taikytojas. Jis – vertybių žmogus, kuris, būdamas arti žemės, yra arti gyvenimo esmės. Elitinio pieno gamintojų klubas parodė, kad jų bendruomenėje gyvuoja profesinis solidarumas, kultūrinis sąmoningumas. Jie supranta, kad, norint išlaikyti tvarų ūkininkavimą, būtina auginti ir vidinį žmogų – sąžinę, atjautą, atsakomybę. Šie ūkininkai, savo kasdienybėje siejantys gamtą, žmogų ir vertybes, tampa moraliniu autoritetu visuomenėje. Jie įrodo, kad kaimas šiandien nėra atgyvena – tai yra tas centras, iš kurio sklinda ramybė, ištikimybė ir

dvasinė jėga. Tuo pasidžiaugė ir drauge su ūkininkais dalyvavusios „Žemaitijos pieno“ žaliavos pirkimo direktorė Jurgita Vaičiulė, vadybininkės Vaida Baltinienė ir Karolina Kulvietienė.

Kelionei pasibaigus, niekas neskubėjo skirstytis – prie pietų stalo dar ilgai kalbėta ir apie kasdienes darbus, ir apie patirtus išpūdžius. Tai buvo laikas, kai pasidalinta mintimis apie nematomus dalykus: šviesą, kuri lydi sunkumą, tylą, kuri gydo, žodžius, kurie išlieka. Išvykdami iš Žemaičių Kalvarijos, kiekvienas išsivežė prisiminimus bei vidinį pasiryžimą būti žmogumi, auginantį ne tik gyvulius, bet ir sąžinę. Tokios dienos parodo, kad tikrasis stiprumas – tai gebėjimas sustoti, išgirsti save ir būti atviram šviesai.

Žemaičių Kalvarija tą dieną prabilo per žmones – jų žvilgsnius, tylą, dalijimąsi. O tai ir yra didžiausia vertybė – kai žmogus tampa savo žemės balsu.

Gėlėmis žydinti sodyba

Mažeikių rajono Šerkšnėnų seniūnijos Žemalės kaime gyvena šilti, darbštūs ir jaukumu spinduliuojantys žmonės – Vacis ir Adelė Budriai. Jų ūkis – ne tik pieno verslas, bet ir širdimi išpuoselėtas Žemaitijos kampelis. Čia kiekvienas žingsnis – tarsi ėjimas per švelniąją kaimo praeitį, kur meilė darbui, gamtai ir vienas kitam virto ir gyvenimo būdu, ir vertybe.

Šeimininkas saugo prieš 10-metį įteiktą „Žemaitijos pieno“ vadovo Padėkos raštą. Prie jo prisigretino ir dabartinis – su legendinio milžino Džiugo skulptūrele sukaktuvininkui.

Skoningai puoselėjama sodybos aplinka.

Vos užsukęs į Budrių ūkį, suvoki, jog tai vieta, kur susilieja darbas, gamta ir dvasinis pasaulis. Jų gyvenimo ritmas – lėtas, bet prasmingas, o kiekvienas pražydęs žiedas pasakoja apie meilę tam, ką darai. Ir galbūt tai – tikroji gyvenimo sėkmė. Šį grožį puoselėja nepailstanti Adelė.

O Vacis – tikras technikos žmogus. Nuo jaunų dienų sėdęs į traktoriaus kabiną, su juo nesiskiria iki šiol. „Man tai – ir darbas, ir gyvenimas“, – šypsosi jis. Technika pašnekovui nesvetima nuo dešimties metų, kai talkino tėvams ūkyje. Nors šiandien medžioklė jau likusi prisiminimuose, traktoriumi jis vis dar važiuoja tvirtai ir su malonumu. Net sudėtingiausias technikos remontas jam – ne kliūtis, o maloni užduotis. Ūkininkas yra bendruomeniškas žmogus ir visuomet mielai da-

Adelė ir Vacis Budriai.

lyvauja bendruomenės renginiuose.

Vacio gyvenimo bendrakeleivė Adelė – buvusi klasės draugė. Ji šviesi ir šilta moteris, ilgus metus dirbusi bibliotekininke. Per 12 darbo metų moteris perskaitė galybę knygų, o šis dvasinis pasaulis atsispindi

jos meilėje aplinkai. Budrių sodyba žydi – tiesiogine prasme. Gėlės karaliauja visur: aplink namus, palei takus, net prie ūkinių pastatų. Ši aplinka spinduliuoja ramybę, švarumu ir jaukumu, kurį jaučia kiekvienas svečias. „Negaliu gyventi be gėlių. Jos man – kaip knygų tęsinys gamtoje“, – sako Adelė, švelniai pataisydama žiedą kiemo lysvėje.

Ūkininkauti Budriai pradėjo nuo kelių karvučių. Iš pradžių turėjo vos šešias, o buvo metas, kai net 17 piendavių melžė rankomis. Tada dar neturėjo melžimo aparatų – tik kantrybę, ištvermę ir pasiryžimą. Tik 2017-aisiais įsigijus pieno šaldytuvą, kasdieniai darbai palengvėjo. Šiandien jie melžia 7 piendaves ir kiekvieną dieną „Žemaitijos pienui“ parduoda daugiau kaip 100 kg natūralaus pieno.

(Nukelta į 6 psl.)

Šeimos jaunėlis, pavertęs savo svajonę klestinčiu ūkiu

Šatėse, Skuodo rajone, viena jaunų žemaičių šeima užtikrintai keičia žemės ūkio veidą. Tai Valdas Raštikis su žmona Simona, savo darbais įrodantys, kad šiuolaikinis pieno ūkis gali būti ne tik modernus, bet ir žmogiškai artimas, paremtas šeimos vertybėmis. Ūkininkauti Valdas pradėjo tęsdamas tėvų tradicijas – jie bendradarbiavo su „Žemaitijos pienu“. Dabar jis pats šiuos santykius tęsia ir puoselėja.

Nuo 30 iki 100 melžiamų karvučių

Per dešimtmetį Raštikių ūkis smarkiai išsiplėtė – melžiamų karvių banda išaugo nuo 30 iki daugiau kaip 100, o iš viso šiuo metu laikoma apie 180 galvijų. „Prie senosios fermos kaip kregždės lėpėme priestatus. Dabar ferma – tarsi trijų dalių junginys“, – pasakoja Valdas, pabrėždamas, kad daugiausia prie statybų padeda darbštus pusbrolius.

Ūkis kasdien dalyvauja pieno mėginių paėmimo tvarkoje – tai leidžia užtikrinti pieno kokybę, kuria niekas nesiskundžia. Kasdien „Žemaitijos pienui“ parduodama apie 2600 kilogramų natūralaus pieno. Ūkininkas aktyviai bendradarbiauja ir su Skuodo rajono Žemės ūkio konsultavimo tarnyba, įgyvendinami bendri projektai. Prieš metus Valdas baigė karvučių sėklinimo kursus – nuo tada pats prižiūri reprodukcijos procesą. Tai taupo išlaidas bei

leidžia geriau pažinti kiekvieną piendavę.

Todėl nieko nuostabaus, kad, nuo pat pradžių klausantis jauno ir praktiško ūkininko, natūraliai kilo klausimas, ar vaikystėje tėvai tikėjo juo, šeimos pagrindu, kad šis turės tiek atkaklumo ir užsispyrimo ūkininkauti. O jei tikėjo – tikrai neapsiriko. Sumanus ūkininkas neliko nepastebėtas ir Skuodo rajono ūkininkų sąjungos. Už 2024 metus Raštikiai konkurse „Metų ūkis“ pelnė trečiąją vietą.

Technikos pažanga leidžia efektyviau rikiuoti darbus

Vienas reikšmingiausių žingsnių – dalyvavimas ES paramos projekte „Žemės ūkio valdų modernizavimas“. Valdas neslepia – tai buvo finansinis iššūkis, kuris ne sykį vertė sunerimti. Tačiau atkaklus darbas ir kruopštus planavimas at-

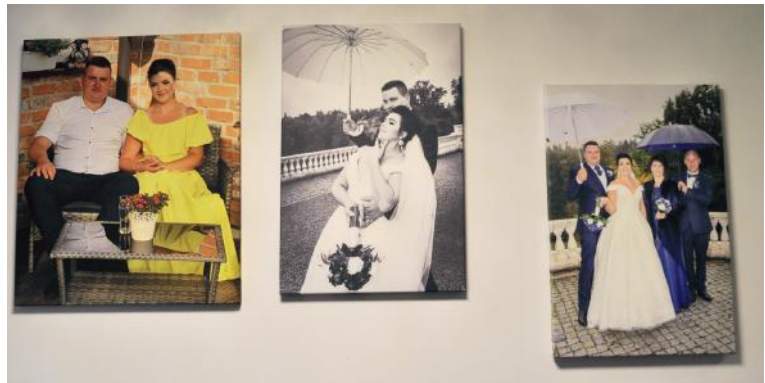
Už puikų darbą – konkurso „Metų ūkis 2024“ trečios vietos prizas.

sipirko: nuo šių metų liepos jis jau nebeskolingas bankams.

Už paramos lėšas atnaujinta visa šienavimo technika, įsigytas presas, pašarų dalytuvas, krautuvas. Dabar darbai atliekami efektyviau, o ūkio vystymasis įgavo pagreitį. Kasdienius darbus padeda nudirbti trys samdomi darbuotojai, tačiau

Simona ir Valdas Raštikiai.

Matomoje vietoje kambaryje ant sienos sukabintos šeimai mieliausios nuotraukos.

visur svarbiausias – šeimos indėlis. Štai Simona ne tik administruoja, bet ir prireikus valdo traktorių, o vyriausias septyniolikametis sūnus Domantas – jau rimtas pagalbininkas. Jo pėdomis seka ir dvylikametis Elijus.

Pašarų racionas kruopščiai subalansuotas specialistų. Karvės šeriamos visaverčiais pašarais – prisukta apie 1000 šienainio rulonų. Kukurūzai šiemet auga prastokai dėl oro sąlygų, tačiau Valdas ramus: jei prireiks, jų trūkumą kompensuos antroji žolė.

Gyvuliai – ne skaičius, o šeimos nariai

Karvės Raštikių ūkyje turi ne tik numerius, bet ir vardus. Kai kurios jų – tikros asmenybės. Štai karvutė Kruopelė – jau 14 metų, o šiuo metu veršinga. Kita, vardu Pergalė, atvesta per legendines „Žalgirio“ rungtynes. „Stengiuosi padėti ir sergančioms – gaila išsiskirti. Juk kiekviena jų turi savo charakterį“, – sako Valdas. Šeimininko požiūrį iškart pastebi ir gyvuliai. „Jei žmogus myli gyvulį, tai iš karto jaučiasi – karvės pasitiki, yra paklusnios ir nekre-

čia eibių“, – sako pašnekesyje dalyvavusi „Žemaitijos pieno“ žaliavos pirkimo direktorė Jurgita Vaičiulė.

Šeima yra ne tik darbo, bet ir vertybių pamatas. Namuose – šiluma, tvyro meilė, visur jaučiama vienybė. Ant sienos į akis krentantis užrašas tai patvirtina: „Mūsų gyvenimo istorija pati nuostabiausia – nes tai meilė, šeima, namai.“

Nuo poilsio iki svajonės

Po įtempto projekto Valdas planuoja bent dvejus metus atsikvėpti. Tačiau mintyse – jau svajonė: nusižiūrėta vieta, kurioje ateityje galėtų iškilti nauja ferma. Viskas priklausys nuo jaunimo – jei vaikai norės tęsti, šeimos ūkio kelias tęsis toliau.

Poilsis taip pat svarbus. Šaltuoju metų laiku šeima ilsisi kelionėse – jau aplankyta Turkija, Egiptas, Graikija, Ispanija. Šią žiemą – nauji kelionių planai.

Liepą Valdas šventė 40-ąjį gimtadienį. Ta proga jį nuoširdžiai pasveikino „Žemaitijos pieno“ žaliavos pirkimo direktorė Jurgita Vaičiulė ir Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Kristina Katinienė, padėkojusios už bendradarbiavimą ir palinkėjusios puikių ateities planų įgyvendinimo.

Technikos ūkis stipriai atnaujintas. Šeimininkas stabtelėjo prie modernaus traktoriaus.

Valdai yra tekę ir tokiu traktoriuku pasidaruoti.

Karvutės šeriamos visaverčiais pašarais.

Šeimininkas labai myli savo piendaves.

2025 m. III ketvirčio geriausi ūkininkai pagal pieno kokybę ir produktyvumą

Violeta Dunauskienė	Ūtilija Blažinauskienė	Kazys Vydeika	Vladas Maraula	Vytautas Vaišvila	Vygantas Jokubaitis
1-oje grupėje (nuo 50 iki 199 kg/d.)	2-oje grupėje (nuo 200 iki 499 kg/d.)	3-ioje grupėje (nuo 500 iki 999 kg/d.)	4-oje grupėje (nuo 1 000 iki 1999 kg/d.)	5-oje grupėje (nuo 2000 kg/d. ir daugiau)	Geriausias ekologiško pieno gamintojas 4-ioje grupėje (nuo 1 000 iki 1999 kg/d.)
					
Raguviškių k., Kretingos rajonas. Vidutiniškai per dieną parduoda 129 kg natūralaus pieno. SLS piene – 93 tūkst./ ml, BBS – 36 tūkst./ml, laktozės kiekis piene – 4,55 proc., urėjos – 15 mg/100 ml. Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 3127 kg	Aunuvėnų k., Kelmės rajonas. Vidutiniškai per dieną parduoda 347 kg natūralaus pieno. SLS piene – 77 tūkst./ ml, BBS – 28 tūkst./ml, laktozės kiekis piene – 4,59 proc., urėjos – 18 mg/100 ml. Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 6700 kg	Kugių k., Mažeikių rajonas. Vidutiniškai per dieną parduoda 560 kg natūralaus pieno. SLS piene – 98 tūkst./ ml, BBS – 25 tūkst./ml, laktozės kiekis piene – 4,50 proc., urėjos – 15 mg/100 ml. Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 6946 kg	Grygalishkės k., Šilutės rajonas. Vidutiniškai per dieną parduoda 1712 kg natūralaus pieno. SLS piene – 96 tūkst./ ml, BBS – 13 tūkst./ml, laktozės kiekis piene – 4,50 proc., urėjos – 15 mg/100 ml. Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 7383 kg	Kalniškių k., Kelmės rajonas. Vidutiniškai per dieną parduoda 4698 kg natūralaus pieno. SLS piene – 117 tūkst./ ml, BBS – 9 tūkst./ml, laktozės kiekis piene – 4,58 proc., urėjos – 15 mg/100 ml. Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 11 107 kg	Pajūralio k., Šilalės rajonas. Vidutiniškai per dieną parduoda 1339 kg natūralaus pieno. SLS piene – 148 tūkst./ml, BBS – 24 tūkst./ml, laktozės kiekis piene – 4,58 proc., urė- jos – 15 mg/100 ml. Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 6133 kg

Šiems ketvirčio nugalėtojams „Žemaitijos pienas“ dovanoja „Ūkininko patarėjo“ prenumeratą – laikraštį, kuris skatina tobulinti šalies pieno ūkį. Jame nuolat publikuojamos naudingos žinios apie pieno žaliavos kokybės gerinimą, piendavių genetikos tobulinimą ir pieno ūkių šeimininkų optimizmo didinimą, todėl šis leidinys yra vertingas ir pieno sektoriaus specialistams, ir ūkininkams.

„Džiugo“ vardas skamba vis plačiau: nuo Lietuvos iki pasaulio didmiesčių

(Atkelta iš 1 psl.)

Renginiai buvo organizuojami bendradarbiaujant su „Žemaitijos pieno“ užsienio partneriais, ambasadomis, prekybos tinklais ir gastronomijos profesionalais. Džiugiadienių pristatymai Didžiojoje Britanijoje ir Vokietijoje vyko ypatingose erdvėse – Lietuvos ambasadose, kur sūrio degustacijos tapo oficialių susitikimų dalimi. Čekijoje „Džiugas“ kartu su mineraliniu vandeniu „Tiché“ atstovavo Lietuvai prestižiniame Šiaurės ir Baltijos šalių renginyje, skirtame pabrėžti regiono kulinarinį paveldą. Įdomu ir tai, kad net Italijoje – šalyje, kurioje kietojo sūrio meistrystė laikoma nacionaliniu pasididžiavimu – vis plačiau atrandamas „Džiugas“, kuris savo kokybe ir skoniu pelno pagarbą net tarp reikliausių gurmanų. Džiugiadieniai neapsiribojo vien ragavimu – jie kvietė pažinti gilesnį sūrio veidą. Renginiuose buvo pristatoma „Džiugo“ legenda, kurios šaknis siekia Žemaitijos kraštą, pasakojama apie technologų darbą ir ilgametį brandinimo procesą,

kurio dėka kiekvienas sūrio gabalėlis įgauna sodrų ir išskirtinį skonį. Svečiai susipažino su skirtingų brandinimo laikotarpių sūriais, jų derinimo galimybėmis su įvairiais gėrimais ir užkandžiais – nuo subtilaus vyno iki dragesnių kombinacijų su šokoladu ar džiovintais vaisiais. Visa tai tapo edukacine ir emocine patirtimi, leidžiančia pripažinti, kad „Džiugas“ – tai ne tik skonis, bet ir pagarba istorijai,

rankų darbui, meilė kokybei. Džiugiadieniai taip pat tapo bendrystės akimirkomis – tai buvo daugiau nei produktų pristatymas. Prie bendro stalo žmonės kalbėjosi, dalinosi išpuodžiais, prisiminimais ir idėjomis. Sūris tapo savotišku tilteliu tarp tautų ir kultūrų, jungiančiu per skonį ir vertybes. Šie susitikimai leido pamatyti, kaip viena idėja, gimusi Žemaitijoje, gali suvienyti skirtingus

žmones, kalbas ir istorijas. Tai – tikras pavyzdys, kaip maistas tampa kultūros pasiuntiniu. Ne viename renginyje svečiams buvo siūloma išbandyti smagią pramogą – sūrio laikymo čempionatą. Šis žaidimas, kuriame dalyviai siekia kuo ilgiau išlaikyti sūrį ištisę rankose, tapo ir fiziniu iššūkiu, ir nuotaikingu simboliu: norint būti stipriam, reikia kantrybės, užsispyrimo ir motyvacijos –

kaip ir gaminant kokybišką sūrį. Ši pavasario kelionė rodo, kad „Džiugas“ jau seniai peržengė sūrio kategorijos ribas. Jis tapo vertybių simboliu, jungiančiu vietinį ir globalų, tradiciją ir inovacijas. Tai įkvepianti istorija apie tai, kaip autentiškas produktas, sukurtas su meile, gali išaugti iki pasaulinio lygio ambasadoriaus – reprezentuojančio Lietuvą bei ją garsinančio vis plačiau.

Akimirka iš Džiugiadienio, vykusio Čekijoje.

Gėlėmis žydinti sodyba

(Atkelta iš 3 psl.)
Kai lankmės pas Budrius, į kiemą kaip tik įsuko pienvežis. Vairuotojas – tarsi senas draugas. „Labai nuoširdūs ir šilti tie vairuotojai-ekspeditoriai. Malonu juos sutikti, pasikalbėti.

Jie žino mūsų dienos ritmą“, – pasakoja Adelė. Šeima patenkinta ir ilgamete partneryste su „Žemaitijos pienu“, džiaugiasi, kad bendradarbiavimas grįstas pagarba ir žmogišku santykiu. Užaugintos dvi dukros – di-

džiausias jų pasididžiavimas. Daiva gyvena netoliese ir, kai tik gali, padeda ūkyje. Jos vyras Tomas taip pat nepalieka uošvio vieno – per šienapjūtę abu kartu darbavosi. Kita dukra gyvena Mažeikiuose ir dirba mokytoja, tačiau dažnai užsuka į tėvų sodybą.

Net prie ūkinių pastatų žydi gėlės.

Adelei besidžiaugiant „Žemaitijos pieno“ vairuotojais-ekspeditoriais, į kiemą įsuko pienvežis.

Šeimininkas šienapjūtėje pats rulonavo šienainį.

Šią liepą Vacis Budrys minėjo 70-ąjį gimtadienį. Ta proga jį pasveikino Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Kristina Katinienė ir „Žemaitijos pieno“ žaliavos pirkimo vadybininkė Vaida Baltinienė. Jos dėkojo už atsidavimą, linkėjo tvirtos sveikatos ir sėkmės kasdiniuose darbuose. Tai buvo ne tik formalus pasveikinimas, bet ir nuoširdus bendrystės gestas žmonėms, kurie tyliai, be triukšmo, bet labai prasmingai gyvena savo gimtojoje žemėje.

A2 pienas: baltymo sudėties reikšmė ir svarba mityboje

Neseniai Vilniaus kolegijoje įvyko reikšminga mokslinė-praktinė konferencija „Dietetika Lietuvoje – 30 metų: maitinimosi iššūkiai ir tendencijos“. Renginys sukviėtė apie 70 dalyvių – esamų ir būsimų dietistų, gydytojų dietologų, vaikų ir paauglių psichiatrų, šeimos gydytojų, visuomenės sveikatos specialistų bei kitų su mityba ir sveikata dirbančių ekspertų. Konferencijos metu buvo gvildenamos aktualios šių dienų mitybos temos ir diskutuojama apie visuomenės sveikatai svarbius iššūkius.

Tarp gausybės aktualių pranešimų ypatingo dėmesio sulaukė „Žemaitijos pieno“ atstovės – produktų vystymo technologės Eglės Adomavičienės – pristatymas tema „Pieno A2 baltymo privalumai: ką svarbu žinoti?“. Tai tema, kuri neabejotinai aktuali tiek specialistams, tiek plačiajai visuomenei, ypač tiems, kurie domisi sveika mityba ar patiria virškinimo problemų vartodami pieną.

Pranešimo metu buvo aiškiai išdėstyti esminiai skirtumai tarp A1 ir A2 pieno baltymų. Paaiškinta, kad A1 baltymas kai kuriems žmonėms gali sukelti nemalonius pojūčius – pilvo pūtimą, skausmą ar kitus virškinimo sutrikimus. Tuo tarpu A2 pienas – tai pienas, kuriame yra tik A2 tipo beta-kazeinas, natūraliai esantis kai kurių veislių karvių piene. Būtent toks baltymas kai kurių žmonių virškina-

mas lengviau ir nesukelia nepageidaujamų pojūčių.

Šis pienas išsiskiria ne tik A2 baltymo sudėtimi, bet ir tuo, kad jame nėra laktozės – cukraus, kurio netoleravimas taip pat paplitęs tarp vartotojų. Pranešime buvo aptartas ir laktozės netoleravimo bei A1 baltymo jautrumo simptomų panašumas, dėl kurio dažnai žmonės nežino tikslios savo negalavimų priežasties. „Žemaitijos pieno“ produktas padeda išspręsti abi problemas – jo sudėtyje nėra nei laktozės, nei A1 tipo baltymo.

Konferencijos dalyviai turėjo galimybę paragauti šio pieno per pietų pertrauką, ir tai sulaukė didelio susidomėjimo. Dalyviai aktyviai domėjosi produkto gamyba, karvių atrankos principais, funkcinėmis savybėmis bei vartotojų atsiliepimais. Buvo akcentuojama, kad karvių bandos

atranka atliekama genetiškai, siekiant užtikrinti, kad jų pienas turėtų tik A2 tipo baltymą.

Dar viena svarbi žinia – Lietuvos dietistų asociacijos direktorė Asta Budreckaitė paskelbė apie prasidėjusį bendradarbiavimą su „Žemaitijos pienu“. Anot jos, netrukus rinkoje pasirodys nauja jogurtų linija, kuri taip pat bus pritaikyta tam tikroms vartotojų grupėms, siekiant užtikrinti gesnę jų mitybos kokybę.

Šis konferencijos momentas žymi reikšmingą žingsnį į priekį Lietuvos maisto pramonėje – ne tik gamybos, bet ir vartotojo edukacijos prasme. „Žemaitijos pienas“, bendradarbiaudamas su mitybos specialistais ir dietistais, rodo pavyzdį, kaip inovacijos gali būti pritaikytos žmonių sveikatai gerinti. Tai – puikus pavyzdys, kaip verslas ir mokslas gali eiti išvien, kuriant realiai naudingus sprendimus.

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

Dėmesio! ES statistika visada viešai skelbia natūralaus pieno kainas!

Eil. Nr.	Valstybės	PVM tarifai pienui		Nustatyti supirkto pieno sudėties rodikliai:		Šalyje galiojanti apmokėjimo už pieną Tvarka		Vidutiniškai nupirkta pieno iš vienos karvės per metus (kg/metai)	Karvių skaičius tūkstančiais vienetų	2025 m. gegužės " mėn. vid. natūralaus pieno kaina" Eur/ton.
		Pieno produktams, (%)	Perkamam žaliaviniam pienui, (%)	Riebumas (proc.)	Baltymingumas (proc.)	Moka už:				
				šalies nustatyti	šalies nustatyti	Natūralų pieno kiekį. Kiekį (kg), kurį natūraliai duoda /pagamina karvutė	Perskaičiuota pieno kiekį. Taiko įvairius, perskaičiavimo, koeficientus			
1.	Lenkija	0	5	4,0	3,2	Natūralų'	-	6296	2069	534,40
2.	Jungtinė Karalystė*	0	0	4,2	3,4	Natūralų	-	8291	1848	431,20
3.	Italija (*standartinis 10%, o 8,8% kompensuoja	4,0	1,2*	4,2	3,4	Natūralų	-	7127	1808	575,80
4.	Vokietija	7	7	4,0	3,4	Natūralų	-	8733	3713	542,00
5.	Lietuva	21	21	3,4	3,0	-	Perskaičiuota	6377	212	509,20
6.	Nyderlandai (Olandija)	6	6	4,2	3,4	Natūralų	-	8988	1546	565,00
7.	Prancūzija	5,5	5,5	4,2	3,2	Natūralų	-	7404	3165	491,70
8.	Estija	20	20	4,2	3,35	Natūralų	-	10349	83	514,00
9.	Latvija	21	21	4,0	3,2	Natūralų	-	6966	119	483,20

*DEFRA (Department for Environment, Food & Rural Affairs)

**2023 metų Eurostat duomenys.

“Lenkijos perdirbėjai Lietuvos ūkininkams moka pagal natūralų pieno kiekį!

“Nurodoma tik gegužės mėnesio kaina, birželio mėn. statistiniai duomenys bus skelbiami po liepos 15 d.

“Kaina skelbiama: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/food-farming-fisheries/farming/documents/euraw-milk-prices_en.pdf

Lietuvos baziniai pieno riebumo ir baltymingumo rodikliai nustatyti 1998 m. (tokie pat, kai buvome TSRS/Rusijos sudėtyje) ir galioja iki šiol: riebumas 3,4 (proc.), baltymingumas 3,0 (proc.)

„ŽEMAITIJOS PIENO“ bendrovei, dėmesiai! Užsakymų telefonai: +370 444 22374, +370 444 22306, +370 698 31781. El. p. telsiai@zpienas.lt

Dėl išsamesnės informacijos prašome kreiptis žemiau nurodytais kontaktiniais telefonais.

The image displays a wide variety of products offered by Žemaitijos Pieno. The products are arranged in several rows and include:

- Top Row:** Džiugas Cheese (1,60€), Pik-Nik Classic (1,84€), Pik-Nik Twister (1,85€), RAMBYNO Crunchy Cheese Snacks (0,93€), RAMBYNO Cheese Snacks (1,72€), and Džiugas Cheese Snacks (1,02€).
- Second Row:** Džiugas Butter (1,85€), Džiugas Kefyras (0,85€), Džiugas Varskė (0,77€), Džiugas Sviestas (1,80€), Protein M (0,38€), and Džiugas Vanilė (1,23€).
- Third Row:** Džiugas Kefyras (1,13€), Džiugas Varskė (0,77€), Džiugas Sviestas (1,80€), Protein M (0,38€), Džiugas Vanilė (1,23€), and Džiugas Vanilė (1,23€).
- Fourth Row:** Džiugas Kefyras (1,13€), Džiugas Varskė (0,77€), Džiugas Sviestas (1,80€), Protein M (0,38€), Džiugas Vanilė (1,23€), and Džiugas Vanilė (1,23€).
- Fifth Row:** Džiugas Kefyras (1,13€), Džiugas Varskė (0,77€), Džiugas Sviestas (1,80€), Protein M (0,38€), Džiugas Vanilė (1,23€), and Džiugas Vanilė (1,23€).
- Sixth Row:** Džiugas Kefyras (1,13€), Džiugas Varskė (0,77€), Džiugas Sviestas (1,80€), Protein M (0,38€), Džiugas Vanilė (1,23€), and Džiugas Vanilė (1,23€).
- Seventh Row:** Džiugas Kefyras (1,13€), Džiugas Varskė (0,77€), Džiugas Sviestas (1,80€), Protein M (0,38€), Džiugas Vanilė (1,23€), and Džiugas Vanilė (1,23€).
- Eighth Row:** Džiugas Kefyras (1,13€), Džiugas Varskė (0,77€), Džiugas Sviestas (1,80€), Protein M (0,38€), Džiugas Vanilė (1,23€), and Džiugas Vanilė (1,23€).
- Ninth Row:** Džiugas Kefyras (1,13€), Džiugas Varskė (0,77€), Džiugas Sviestas (1,80€), Protein M (0,38€), Džiugas Vanilė (1,23€), and Džiugas Vanilė (1,23€).
- Tenth Row:** Džiugas Kefyras (1,13€), Džiugas Varskė (0,77€), Džiugas Sviestas (1,80€), Protein M (0,38€), Džiugas Vanilė (1,23€), and Džiugas Vanilė (1,23€).

Perkant pilnomis pakuotėmis
taikoma papildoma 2 proc.
nuolaida.

Asortimentas ir kiekis neribojamas.
Minimali užsakymo suma 25 eur.
Prekių užsakymas pateikiamas
iki antradienio 17 val.

Užsakymų telefonai:
+370 444 22374, +370 444 22306,
+370 698 31781.
El. p. telsiai@zpienas.lt

**Geriausi 2025 metų
birželio mėnesio
ūkininkai pagal natūralaus
pieno kokybę ir ūkio
produktyvumą:**

1-oje grupėje (nuo 50 iki 199 kg)
IRENA GUDAUSKIENĖ

Girdvainių k., Plungės rajonas,
Vidutiniškai per dieną parduoda 125 kg natūralaus pieno.
SLS piene – 106 tūkst./ml, BBS – 15 tūkst./ml, laktozės kie-
kis piene – 4,55 proc., urėjos – 15 mg/100 ml.
Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 8019 kg

2-oje grupėje (nuo 200 iki 499 kg)
ALBINA POCEVIČIENĖ

Ukrinų k., Mažeikių rajonas.
Vidutiniškai per dieną parduoda 418 kg natūralaus pieno.
SLS piene – 118 tūkst./ml, BBS – 17 tūkst./ml, laktozės kiekis piene – 4,52 proc., urėjos – 15 mg/100 ml.
Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 8562 kg

3-ioje grupėje (nuo 500 iki 999 kg)

Vindeikių k., Skuodo rajonas.
Vidutiniškai per dieną parduoda 677 kg natūralaus pieno.
SLS piene – 70 tūkst./ml, BBS – 5 tūkst./ml, laktozės kiekis
piene – 4,55 proc., urėjos – 16 mg/100 ml.
Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 8659 kg

4-oje grupėje (nuo 1000 iki 1999 kg)
JOVITA MIKALAUSKIENĖ

Žemaičių Kalvarija, Plungės rajonas.
Vidutiniškai per dieną parduoda 1586 kg natūralaus pieno.
SLS piene – 102 tūkst./ml, BBS – 13 tūkst./ml, laktozės kiekis piene – 4,58 proc., urėjos – 15 mg/100 ml.
Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 9882 kg

5-oje grupėje (nuo 2000 kg ir daugiau)
ROBERTAS ARMALIS

Pagamantės k. Skuodo rajonas.
Vidutiniškai per dieną parduoda 3604 kg natūralaus pieno.
SLS piene – 106 tūkst./ml, BBS – 15 tūkst./ml, laktozės kiekis piene – 4,62 proc., urėjos – 15 mg/100 ml.
Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 8018 kg

Ekologiško pieno gamintojas

4-oje grupėje (nuo 1000 iki 1999 kg)
ARŪNAS ANDRIJAUSKAS

Žarėnų miestelis, Telšių rajonas.
Vidutiniškai per dieną parduoda 1510 kg natūralaus pieno.
SLS piene – 160 tūkst./ml, BBS – 9 tūkst./ml, laktozės kiekis
piene – 4,53 proc., urėjos – 15 mg/100 ml.
Produktyvumas iš vienos karvės per 2024 metus – 5155 kg

Rodikliai, pagal kuriuos vertinama:
SLS skaičius tūkst./cm³; BBS užterštumas tūkst./cm³; baltymų kiekis, %; primilžis iš 1 karvės, kg/d; mėnesio kiekis, kg/mėn.; siuntų sk., vnt.

VETERINARIJOS INTEGRAVIMO SKLAIDA

KOKYBIŠKAS PIENAS

***** Tyrimai perduodami ūkio savininkui ir
vet. gydytojui, kuris paskiria karvių gydymą

**** Ištiriami SLS sukėlėjai

*** Kreipiamės į aptarnaujantį vet. gydytoją dėl karvės laktacijų skaičiaus ir gydymo atvejų skaičiaus

**** Jeigu bendroje talpoje SLS daugiau kaip 400 tūkst./ml, tuomet ištiriamas kiekvienos karvės pienas dėl SLS**

* Ūkininko bendros talpos
pieno mėginio ištyrimas

DĖMESIO!!! Karvių pieno somatinių ląstelių komercinio tyrimo kaina — 2,7 Eur, mastro sukėlėjų ir jų jautrumo antibiotikams nustatymo — 1,70 Eur, pieno mėginyje kaina — 9,5 Eur. AB „Žemaitijos pienas“ kompensuoja šias įmokas.

20-ojo gimtadienio proga:

Justą Kazalupskį – operatorių (dirba nuo 2024 m.).

25-ojo gimtadienio proga:

Modestą Einikį – operatorių (dirba nuo 2025 m.);
Lauryną Vasiliauską – operatorių (dirba nuo 2022 m.).

30-ojo gimtadienio proga:

Viktoriją Rupeikienę – aparatininkę (dirba nuo 2020 m.);
Giedrį Kumžą – aparatininką (dirba nuo 2018 m.).

35-ojo gimtadienio proga:

Laurą Imlienę – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Ingą Miškinienę – parduotuvės vadovę (UAB „Čia Market“);
Yulią Puhachuk-Novakivską – gamybos darbininkę (dirba nuo 2022 m.);
Marių Leksutį – produkcijos komplektuotoją (dirba nuo 2019 m.);
Arvydą Balčiūną – produkcijos komplektuotoją (dirba nuo 2014 m.).

40-ojo gimtadienio proga:

Darių Sveikauską – katilinės ir šaldymo įrenginių operatorių (ABF „Šilutės Rambynas“);
Viktorą Pabijonavičių – vairuotoją-laborantą (dirba nuo 2010 m.);
Darių Vičių – vairuotoją-laborantą (dirba nuo 2020 m.);
Sandrą Vaišvilienę – pardavimų vadybininkę (dirba nuo 2023 m.);
Gediminą Maknicką – įrangos eksploatacijos vadovą (dirba nuo 2011 m.).

45-ojo gimtadienio proga:

Ramintą Kavaliauskienę – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Algimantą Norvilą – „Pik-Nik“ fasavimo operatorių

(ABF „Šilutės Rambynas“);
Tomą Šedvydį – katilinės-kompresorinės vadovą (dirba nuo 2018 m.);
Liną Mikutienę – administratorę (dirba nuo 2022 m.);
Saulių Pukšmį – operatorių (dirba nuo 2010 m.).

50-ojo gimtadienio proga:

Renatą Benetienę – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Arvydą Noviką – vairuotoją-ekspeditorių (dirba nuo 2014 m.);
Loretą Josvilienę – meistrę (dirba nuo 2002 m.);
Jurgitą Bulašienę – gamybos darbininkę (dirba nuo 2003 m.);
Jolantą Savickienę – apskaitininkę (dirba nuo 1997 m.);
Vitalijų Macutkevičių – ūkvedį („Žemaitijos pieno“ investicija).

55-ojo gimtadienio proga:

Nijolę Šmitrienę – virtuvės darbuotoją (UAB „Čia Market“);
Mariją Pužienę – rūbininkę (dirba nuo 2008 m.).

60-ojo gimtadienio proga:

Saliutę Vozbutienę – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Rimantą Valių – vairuotoją-laborantą (dirba nuo 2005 m.);
Nijolę Jašelskienę – gamybos darbininkę (dirba nuo 2003 m.).

65-ojo gimtadienio proga:

Joną Kaminską – vairuotoją-laborantą (ABF „Šilutės Rambynas“).

70-ojo gimtadienio proga:

Jadvygą Vasiutinienę – pieno surinkėją (dirba nuo 2002 m.);
Viktorą Žadeikį – pieno privežėją („Žemaitijos pieno“ veteraną).

75-ojo gimtadienio proga:

Rūtą Gricienę – pieno surinkėją (dirba nuo 2008 m.).

80-ojo gimtadienio proga:

Algirdą Stulpiną – generalinio direktoriaus pavaduotoją transportui („Žemaitijos pieno“ veteraną).

85-ojo gimtadienio proga:

Stefą Saltienę – rūbininkę („Žemaitijos pieno“ veteranę).

5 metų darbo sukakties proga:

Jolitą Stumbrienę – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Modestą Savickaite – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Aušrą Švabienę – parduotuvės vadovę (UAB „Čia Market“);
Ievą Rimkutę – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Martyną Antanavičiūtę – pamainos vadovę;
Edgarą Geštautą – šaltkalvį;
Irmą Miklovienę – gamybos darbininkę;
Astą Mikštienę – gamybos darbininkę.

10 metų darbo sukakties proga:

Sonatą Šakienę – duomenų įvesties operatorę (UAB „Čia Market“);
Rasą Tlembetovienę – gamybos darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Kristiną Vaičkutę – pamainos vadovę;
Jurij Pašin – vairuotoją ekspeditorių.

15 metų darbo sukakties proga:

Dženetą Jankauskienę – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Jadvygą Koveckienę – aparatininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Žygintą Bačiūną – sandėlininką-prekių atrinkėją;
Vaidą Puskepalienę – produktų vystymo technologę.

20 metų darbo sukakties proga:

Renatą Benetienę – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Valdą Jančauską – inžinierių mechaniką;
Jeleną Šlyžiuvienę – pirkimų vadybininkę;
Renatą Burbienę – buhalterę.

25 metų darbo sukakties proga:

Sigitą Tenienę – verslo valdymo sistemos specialistę.

30 metų darbo sukakties proga:

Kazimierą Tribičių – vairuotoją laborantą (ABF „Šilutės Rambynas“);
Virginiją Petkevičienę – pieno surinkėją.

35 metų darbo sukakties proga:

Arūną Stančiką – Cip operatorių.

40 metų darbo sukakties proga:

Almą Vaitkuvienę – operatorę;
Rasą Norvydienę – operatorę.

Lietuvos pieno ūkių asociacija kartu su partneriais vykdo projektą „Žolinių pašarų gamybos optimizavimas pienininkystės ūkiuose, panaudojant inovatyvias technologijas“ Nr. 22BV-KE-24-1-05902-PR001 pagal Lietuvos žemės ūkio ir kaimo plėtros 2023-2027 metų strateginio plano intervencinę priemonę „Europos inovacijų partnerystė žemės ūkio našumo ir tvarumo srityje“.

Projekto partneriai:

Bendrai finansuoja
Europos Sąjunga

VYTAUTO DIDŽIOJO
UNIVERSITETO
ŽEMĖS ŪKIO
AKADEMIJA

„Žemaitijos pieno“ valdyba ir Lietuvos pieno ūkių asociacija gimtadienio proga nuoširdžiai sveikina ūkininkus

25-ojo gimtadienio proga:

Luką Giką

45-ojo gimtadienio proga:

Darių Šeputį

55-ojo gimtadienio proga:

Petrą Gedminą
Saulių Sakalauską
Kęstutį Daunį
Janiną Šatkauskienę
Ričardą Dapkų
Ričardą Ežerinšką

65-ojo gimtadienio proga:

Antaną Vaitkevičių
Juožą Petrauską

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
Luokės g. 73, LT-97140 Telšiai, Lietuva.
El.p. lpua.info@gmail.com
Tel. 0 686 08249

Redakcinė kolegija:
Kristina Katinienė
Jurgita Vaičiulė
Algirdas Dačkevičius

Spausdina K.Matačiūno
leidybės įmonė „Kriventa“
2 spaudos lankai
Leidžiamas nuo 1995-09-23,
kartą per mėnesį.
Tiražas 2000 egz.

Dar daugiau naujienų
ir elektroninė parduotuvė
www.dziugashouse.lt

Kreipkitės!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką, kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, galite kreiptis el. paštu lpua.info@gmail.com
www.lpua.lt

ISSN 1648-777X

Leidinyi platinamas Lietuvos pieno ūkių asociacijos nariams,
AB „Žemaitijos pienas“ darbuotojams ir pieno tiekėjams